

Давня пісня. Гіркий мотив,
Не слова, а щемлива рана:
Так ніхто тебе не любив,
Як люблю тебе я, кохана.

Хто цю пісню коли створив,
Перелив себе в звуки дивні?
Час творця забуттям покрив,
Але пісня жива понині.

Наче зірка, що відцвіла,
Та в просторах небес не гасне,
Пісня вижила й довела,
Що прекрасне завжди сучасне.

І летять у літа грядущі
Звуки віщі і невмирущі.
